

HJÆLPEMIDDEL 11

Brev til kongen om adskillelse af Vallonien og Flandern

Den 15. august 1912 skrev den berømte belgiske advokat, politiker og forfatter Jules Destrée et brev til den daværende konge, Albert 1. af Belgien, til forsvar for fransk sprog og kultur i landet. Destrée hævdede, at sprog og identitet er tæt forbundet. Her er et uddrag af hans brev:

"Men det er **sproget**, som er et endnu mere markant og afgørende bevis for Deres riges grundlæggende dobbelthed, mere ubestrideligt end hvad der kan udledes af jord, landskaber, aktiviteter, temperamenter og overbevisninger. *(Et sprog er en skat akkumuleret gennem tiderne af et samfund af mennesker. Det har medtaget erindringer og ekkoet af dets moral, overbevisninger og smerter. Sproget vækker i dem, der taler det, forvirrede indtryk som går tilbage til de usikre dage i barndommen med stammen på moderens skød og endnu længere med forbindelser til de tidligste forfædre. Der er mystik i tilknytningen til sproget, fordi det er mindre knyttet til vores ræsonnement end til det, der ligger i vores dybe ubevidsthed. Og det er først, når vi opfatter problemet sådan, når vi tænker på vores millioner af spinkle rødder, der når ned til den fjerneste fortid, at vi forstår sprogets hellige natur, og hvor delikate og uløselige de spørgsmål er, som dets brug rejser, når man kun går frem ved hjælp af intelligensen.)*"

Destrée bruger sproget som det ultimative argument for identitet, når han senere i brevet skriver: "(De regerer) over to folk. I Belgien er der valloner og flamlændere; der er ingen belgiere".

Fra 1920'erne blev der vedtaget en række love, der anerkendte nederlandsk og tysk som Belgiens nationale sprog udover fransk.

Kilde: ["Belgiernes historie" websted](#)

"Hvis du er spansk, taler du spansk"

Dette skilt viser et politisk slogan anvendt i Spanien under general Francisco Francos diktatur (1939-1975) samt et billede af Franco selv. Skiltet lyder:

"Hvis du er spansk, taler du spansk"

HUSET FOR EUROPÆISK HISTORIE

Skiltet blev brugt til at fraråde brugen af det catalanske sprog hovedsageligt i Catalonien efter Francos hær overtagelse både i den sidste fase af borgerkrigen i 1939 og efter krigen. Begrænsninger i anvendelsen af catalansk var allerede blevet pålagt i andre perioder i spansk historie.

Kilde: Wikimedia commons

"La langue de la République est le français"

"Republikkens sprog er fransk"

Den franske regering ændrede i 1992 sin forfatning til ordlyden "Republikkens sprog er fransk". Der er dog mange mindretalssprog i Frankrig, hvoraf det ene er bretonsk, der tales i Bretagne. Det bretonske sprog ses som en vigtig identitetsmarkør i denne region, og dem, der taler sproget, ser dets bevarelse som afgørende for fremtidige generationer. Sprogets bevarelse er dog ikke støttet af alle i Frankrig, hvor der er mange, som har en fornemmelse af, at den sproglige mangfoldighed vil påvirke nationens identitet negativt og føre til ...

"balkanisering af Frankrig" (den tidligere franske indenrigsminister, Jean-Pierre Chevènement)

"forvridding af den franske identitet" (avisen Le Figaro)

Kilde: [Jon Henley, 27.06.1999, The Guardian](#)